

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

copis post annorum sex ab habita electione spatium consecratus, & serò nimium pallium potestatis Ecclesiasticæ insigne à pseudo-pontifice Clemente adeptus, dum schismatici Cæsaris partes nunquam seriò reliquit, perpetuum bonorum ferè omnium odium ac tædium peperit; tametsi multa ageret, quæ commendationem merebantur maximam: Divorum namque, præsertim Trevirensium majori honori, ac venerationi sedulò consuluit, & Ecclesiæ suæ jura strenuè defendit, & pedo adversus lupos, & gladio adversus Ecclesiasticorum bonorum invasores usus, quod factum Superi miraculo sunt visi laudare: Henricum namque Comitem Limburgensem Arlunensis Marchionatus Ditiones Metropolitanæ Ecclesiæ ab Adelhaide donatas, armata manu repetentem, Egelbertus primùm anathemate percussit, dein verò justa acie profligavit: ubi evenisse ita tradunt, ut cum Henricus anathematis sententiam sprevisset, & prehensio manibus carnis frusto dixisset: tam parùm Episcopi sententia me cœlo privat, quàm parùm hic canis à comedenda carne abstinet; canis à carne, attonitis cunctis, abstinuerit, & fugerit, ac Henricus Egelberto gemina ex parte victori manus dederit. Tandem Elector hic multis defunctus periculis, discrimen mortis adiit maximum, dubio posteris relicto, an Ecclesiæ reconciliatus obiêrit, tametsi in æde Trevirensium summa sepultus fuerit an. 1101. postquam annis 24. potiùs pro Sede pugnavit, quàm sedit,

S E C U L U M XII.

LXXVIII. BRVNO. LII. ARCH.

VII. ELECTOR.

BRuno ex illustrissima Brethemiorum Comitum stirpe in Francia Orientali oriundus, ab Adone verò Archipræsule educatus, Moguntiæ tandem post sui electionem consecratus, placuit Trevis & Elector, & Archipræsul. Displacuit ve-

P

rò

rò primùm Paschali Summo Pontifici, quòd ab Imperatore Henrico data Electoris insignia induisset: unde pœnæ & pœnitentiæ causâ annis tribus absque Dalmatica, uti dicimus, celebrare ad aram est iussus. Conciliatus nihilominus Pontifici Pallium impetravit, ac inde in Germaniam reversus, Romano ardens spiritu, ac zelo ferventissimè ad concionem dixit, Ecclesiasticæ disciplinæ quamprimùm restaurandæ intentus; eam ob rem Synodo indicta, & celebrata. Nimis liberalem, aut prodigum dixere nonnulli, quòd Thietmaro in Brunsvicensi agro Abbati S. Modoaldi cum duobus Thæbeorum M.M. corporibus Reliquias, quin nec modicam de S. Autoris corpore partem donarit. Successu temporis varia expertus est fata, præsertim cum Henrici V. Cæsaris signa haud providè secutus, Gelasium II. Rom. Pontificem oppugnavit: sed deinde mutatus & emendatus author Cæsari fuit, ut cum Calisto Gelasii Successore damnatis odiis pacem jurarent, Quare tunc etiam firmata denuo sunt Trevirensis Ecclesiæ privilegia, competitoribus Episcopis parùm accepta. Annis prioribus Berengarii sectatores Trevirensium Ovile, luporum instar petentium oppressit, Dominico quondam Presbytero, tum verò inter scabiosum gregem hirco, ad supplicium damnato. Annis vitæ ultimis Religioni ac virtutibus aliis multis promovendis indefessam navavit operam; extractis enim aris recentibus simulque monasteriis, in hæc sese crebrò abdidit, ut ad Divorum sepulchra, concubia etiam nocte liceret orationi ardentius invigilare. Vigilantissimum itaque Archipræsulem mors offendit an. 1124. Sed an. 23.

LXXIX. GODEFRIDVS, LIII. ARCH.

VIII. ELECTOR.

Godefridus Leodiò oriundus, ea laude est functus Decanum munere, ut Trevis Archiepiscopum legere voluptas fuerit,

rit. Verùm inde turbatâ Republica, sponte sua quosvis reliquit honores, æquissimo animo ferens præferri sibi æmulum an. 1127.

LXXX. MEGINGERVS. LIV. ARCH.

IX. ELECTOR.

MEgingerus à puero Treviris educatus, & sacris muniis assuetus, dum inter turbas publicas ab omnibus fuit Archipræsul exoptatus, solus ipse inter silentii & modestiæ limites se continuit. In Electoratûs exordio Wilhelmum Lützelburgensem Comitem armis fatigavit hostem: inde ad sacra conversus, nova S. Mathiæ inventione se recreatum ostendit, præsertim cùm eandem indubitata miracula comitarentur. An. 1128. Romam profectus, à Pontifice consecrari, & pallio exornari, dum petiit, impetravit. Româ in Germaniam reversus, invenit Clericos & multam, ut fieri amat, populi partem perinensam sibi: dum itaque consilii & auxiliû ergo Italiam repetere statuit, à Conrado Imperatore, aut veluti vocari consuevit, Rege nondum electo, interceptus, & carceri Parmensi inclusus, non nisi morbos & mortem præstolari est iussus: unde & mors brevè in limine adfuit, quæ justorum multorum iram justissimam provocans, ejus loci Archipræsulem adeò commovit, ut more Martyrum Megingerum sepulchro immiserit an. 1130. Difficultas dein exorta est maxima in eligendo Successore, quòd ob seditiosi populi, & Clericorum plerorumque crebras mutationes Sede dignissimi oblatam dignitatem constantissimè subterfugerint, unde primùm año 1132.

LXXXI. ADALBERO. LV. ARCH.

X. ELECTOR.

ADalbero ex Primicerio Metensis Ecclesiæ lectus Archipræsul, ab Innocentio III. Pont. in Rhemenfi Concilio ad Mitram est adactus, priùs cum rebeli populo pugnavit, quam

P 2

Sedem

Sedem adiit victor. Hac major jam ac potentior victoria, Legatus per Germaniam creatus à Pontifice, cum Lothario II. Imperatore in Italiam transiit, ex qua Megingeri ossa in Germaniam secum retulit. Multis deinde litibus agitatus, nunc victor triumphavit, nunc victus succubuit, præsertim cum Confluentiæ literas Pontificias sibi oblatas fortè dilacerasset. Igitur Romam ad dicendam causam vocatus quamprimum venit, & ob promptam obedientiam impetravit, ut Seyherus Abbas ad fidem Trevirensium Archiepiscopo promittendam fuerit adactus. Cælestinus paulò post creatus Pontifex, factum denuo ratum habuit. An. 1147. Eugenium III. Pontificem in Gallias profectum, factus obviam Adalbero honoravit, Trevirosque Virduo euntem humanissimè invitavit, ubi pari humanitate exceptum ad S. Mathiæ templum deduxit, indeque ad urbem vicinæque loca traductam trimestri integro suis aluit impensis. Eodem tempore Pauliniana Basilica, & S. Mathiæ fuerunt consecratæ, institutæque Treviris Synodus, in qua præter alia D. Hildegardis facinora ab Historicis conscripta sunt, discussa & probata. Hinc Pontifex ad Rhemensè digressus Concilium Adalberoni tanquam Primati proximum à se tribuit locum: unde denuo lites, autoritate tamen Pontificis sopitæ. Postrema Adalberoni contentio fuit cum Hermanno Comite Palatino, qui Advocatus Ecclesiæ delectus, Ottoni Comiti Rhineco Trisium castrum, infra Cardonam ad Mosellam eripuit, quod cum Otto adstipulante conjugè Trevirensi Ecclesiæ donasset, Adalbero reddere recusanti armis extorsit, Comite, ut periculum evitaret, cautè declinante. Indictis demum Confluentiæ Comitibus, postquam discordes, & ad civile bellum spectantes nobilium animos felici pacis studio composuit, febris simul & pleuritide correptus exspiravit an. 1152. Sed. an. 20.

LXXXII, HILLINVS, LVI. ARCH.
XI. ELECTOR.

Hillinus eadem ferè ætate electus Archipræsul, qua Conradus III. Imperator vitâ est functus: unde Francofurtum evocatus cum Electoribus Imperii, Fridericum I. cognomento Aenobarbum Imperatorem elegit. Peracta electione Romam missus ad Eugenium Pontificem partim Imperii, partim sui muneris ergo dum venit, Romam venisse & vidisse profuit: præter Pallium enim aliâque Archiepiscopis Trevirorum propria, novis antiqua privilegia sunt confirmata. Crevit inde etiam Electoris autoritas, quæ tum in causis Ecclesiæ, tum Imperii ambiguis plurimum valuit, tanto nimirum tempore, quanto inter Pontificem & Cæsarem stetit pax integra & amicitia: postquam enim Fridericus Victoris pseudopontificis partes est amplexus, Hillinus domi hærens, vel morbum sensit, vel simulavit. Verùm & domi lis nata cum Conrado Friderici Cæsaris fratre, Trevirensi Advocato Palatino, uti vocabant, præter spem est discussa brevissimè: Imperator namque vel æquitatis studio, vel Electorem sibi lucraturus denuo, sententiam dixit Hillino exoptatissimam. Accessit sententia altera à Friderico pro Electore contra cives lata, qui more novissimo tribus adornare, magistros tribubus præficere, ac jure decernere sunt ausi. Inter partæ pacis deinde studia Hillino curæ fuit, arcem Ehrenbreitsteinianam communire, & necessariis quibusvis rebus instruere; summæ item Trevirorum ædi majus spatium dare, quam curam & mors, & Medici interruperunt an. 1169. Sed. an. 17.

LXXXIII. ARNOLDVS, LVII. ARCH.
XII. ELECTOR.

Arnoldus ab Ubiis translatus Treviros, annitente plurimum Friderico Imperatore electus, constanter pacem coluit, ut
P 3 ani-

animarum salutem se suosque totos servaret; quem in finem non paucos ex nobilitate armorum suos, revera prædones, datâ prædâ remisit. At Fridericus Lotharingæ Dux & Comes Nassovius, cum arma ponere nullo modo viderentur, uterque Arnoldi felicitate magna repulsus pacem petiit, dum paulò antè petitam negavit. Otium ab armis nactus Archidioccesin suam lustrando, Ecclesias passim ære alieno obstrictas insigni liberalitate levavit. Nec multò post in Italiam cum Cæsare profectus, post optatam Pontifici & Venetis victoriam Alexandrum Friderico vidit conciliari, vidisse talia contentus: unde in Germaniam reversus, Himmerodensis claustrum solitudine delectatus an. 1183. mortem expectatam animo æquissimo excepit. Sed. an. 14. Mortuo Arnolde septem annis à geminis partibus pugnatum est, aliis Rudolphum Præpositum, aliis Folmarum Archidiaconum poscentibus. Inter duos litigantes gaudere demum licuit tertio, qui fuit

LXXXIV. IOANNES, LVIII. ARCH.
XIII. ELECTOR.

Joannes Henrici VI. Imperatoris Cancellarius, ut vocamus, Diocesi suæ quietem restituit, & eiusdem bona promovit, verè pastor vigilantissimus. Inter opera eiusdem prima venit urbs Trevirorum novis mœnibus refecta, & templum Noviomagense consecratum. Cum variis deinde Comitibus partim jure, partim gladio certavit, ut rem Ecclesiæ integram servaret. A profanis conversus ad sacra, dum exornandæ ædi summæ se totum impendit, inconsutilem Christi Domini togam denuo inventam confertissimo populo an. 1196. exhibuit. Adversus plurima illius temporis discrimina ut immunem se servaret, nunc Philippi, nunc Ottonis Imperatorum inter sese pugnantium partes amplecti necessitas, & mutata in tempore ratio suadebat, ubi ab Ottone Treviri accepere singulare privilegium, quod *Fundamentum Treviricæ*

liber-

libertatis vocârunt. Id commendandum maximè in Electore Joanne, quòd inter publicas Imperii adversitates Romam sibi præfixerit constanter metam, ultra quam nec passum quidem tentandum esse fixum ratum habebat, amicus nimirum usque ad aram; unde cum Guido ex Cisterciensium Ordine Cardinalis imperante Innocentio III. Pont. partes Philippo Cæsari pertinaciùs adhærentes anathematis sententiâ terreret, continuo Joannes monitis acquievit, atque in Cisterciensium gratiam Romam profectus est, ut vectigalium, quæ in sacri belli subsidium postulabantur, onus averteret. Simile exemplum in Joanne expertus Otto, æstimavit pluris, quàm amavit promptam Electoris huius erga Pontificem obedientiam. Cæterum quamvis Treviros, Confluentiam aliásque urbes suas plurimis impensis communiêrit, quin Dioccesin suam copiosis simulque pretiosis subsidiis recreaverit, facultates tamen finésque Ecclesiæ suæ adeò adauxit & extendit, ut pluribus seculis posteri Joannis nomen celebraverint. Inter communes igitur omnium laudes tumulo illatus est an. 1212. Sed. 22.

SECULUM XIII.

LXXXV. THEODORICVS II. LIX. ARCH.
XIV. ELECTOR.

Theodoricus II. origine Comes de Weida, ex Archidiacono Trevirensi & Præposito S. Paulini formatus Archipræsul, in Electoratus sui exordio jam dura passus pronuntiavit: *excelsa munera sunt gravia onera.* Anno nimirum ab electione sui altero ab Ottonis partibus captus, à Friderico Ottonis hoste liberatus est, libertate hac parùm recreatus, quòd multis vinculis obnoxiam sciret. An. 1215. Coloniam abiit, hanc ipsam urbem interdicto subjectam liberaturus. Colonia Romam profectus Lateranensi Concilio celeberrimo interfuit, in quo cum pro Ecclesiæ

emo-